

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně **Farma Fojtov s. r. o.**, se sídlem K Sokolovně 219, Praha 22 - Uhřetěves, zastoupené Mgr. Petrem Hubínkem, advokátem se sídlem Na Jíkalce 13, Plzeň, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Plzni**, se sídlem Hálkova 14, Plzeň, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 31. října 2007, č. j. 57 Ca 169/2006 - 45,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 31. října 2007, č. j. 57 Ca 169/2006 - 45, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) shora uvedený rozsudek krajského soudu, kterým byla zamítnuta žaloba stěžovatelky na zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství v Plzni (dále též „žalovaný“) ze dne 27. září 2006, č. j. 8750/06-1300-401781 a č. j. 8749/06-1300-401781. Rozhodnutím žalovaného č. j. 8750/06-1300-401781 byl k odvolání stěžovatelky změněn dodatečný platební výměr, který vydal Finanční úřad v Karlových Varech (dále též „správce daně“) dne 1. února 2005, a kterým byla stěžovatelce dodatečně vyměřena daň z přidané hodnoty za 2. čtvrtletí roku 2003 ve výši 232 333 Kč; rozhodnutí žalovaného tuto částku snížilo na částku 92 344 Kč. Rozhodnutím žalovaného č. j. 8749/06-1300-401781 byl k odvolání stěžovatelky změněn dodatečný platební výměr, který vydal správce daně dne 1. února 2005, a kterým byl stěžovatelce dodatečně vyměřen nadměrný odpočet z daně z přidané hodnoty za 3. čtvrtletí roku 2003 ve výši 82 182 Kč; rozhodnutí žalovaného tento nadměrný odpočet snížilo na částku 25 125 Kč.

Krajský soud vyšel ve svém rozhodnutí z toho, že předmětem sporu mezi stěžovatelkou a žalovaným je povaha prací spojených s provedením odbahnění a opravou technických prvků rybníků na pozemcích v kat. území Děpoltovice. Zatímco stěžovatelka tvrdila, že se v případě těchto prací jednalo o technické zhodnocení jí pronajatého majetku (rybníků), žalovaný namítal, že šlo jen o údržbu pronajatého majetku provedenou nad rámec obvyklého udržování (s následnými odlišnými konsekvencemi obou právních názorů na daňovou povinnost stěžovatelky). Krajský soud dospěl k závěru, že odstraněním a odvozem nánosů bahna ze dna rybníků nedošlo k rekonstrukci rybníků, a ztotožnil se tak s právním závěrem žalovaného.

II.

Stěžovatelka ve své stručné kasační stížnosti tvrdí, že ji podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Stěžovatelka nejprve polemizuje s právním názorem krajského soudu, podle něhož v daném případě nešlo o rekonstrukci. Následně stěžovatelka upozorňuje, že krajský soud ve svém rozhodnutí opominul navrhované listinné důkazy obsažené ve správním spisu. Stěžovatelka proto navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek krajského soudu zrušil.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

III.

Nejvyšší správní soud dále přezkoumal kasační stížností napadené rozhodnutí krajského soudu v mezích důvodů vymezených kasační stížností (§ 109 odst. 3 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Stěžovatelka namítá, že rozhodnutí žalovaného nemá oporu ve spisech, tedy důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Skutečným kasačním důvodem tvrzeným v tomto bodě je však důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť stěžovatelka upozorňuje, že krajský soud opominul vzít v potaz listinné důkazy navržené v žalobě, a v odůvodnění k nim vůbec nepřihlédl. K tomu Nejvyšší správní soud podotýká, že zatímco rozsahem a důvody kasační stížnosti je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán, není vázán právní klasifikací důvodu kasační stížnosti tak, jak ji učinil stěžovatel, což vyplývá již z obecného principu právního *Iura novit curia* (viz rozsudek NSS ze dne 8. 1. 2004, č. j. 2 Afs 7/2003 - 50, publ. pod č. 161/2004 Sb. NSS). Proto se Nejvyšší správní soud v první řadě zabýval stěžovatelčinými námitkami ohledně nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu spočívající v nedostatku odůvodnění [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Již samotný závěr o nepřezkoumatelnosti rozsudku krajského soudu by totiž musel vést k jeho zrušení.

Jak uvádí judikatura Nejvyššího správního soudu, *není-li z odůvodnění napadeného rozsudku krajského soudu zřejmé, proč soud nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení v žalobě a proč žalobní námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené, nutno pokládat takové rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. zjevně tehdy, jde-li o právní argumentaci, na níž je postaven základ žaloby. Soud, který se vypořádává s takovou argumentací, ji nemůže jen pro nesprávnost odmítnout, ale musí také uvést, v čem konkrétně její nesprávnost spočívá* (viz rozsudek NSS ze dne ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005 - 44, zveřejněný pod č. 589/2005 Sb. NSS a ustálená judikatura).

Stěžovatelka ve své kasační stížnosti namítá, že krajský soud se ve svém rozsudku vůbec nevypořádal s jí navrhovanými listinnými důkazy obsaženými ve správním spisu, konkrétně s projektovou dokumentací, dokumentací skutečného provedení stavby, vyjádřením Agentury ochrany přírody a krajiny ze dne 3. 3. 2004 a s kolaudačním rozhodnutím č. j. OŽP/Be/3.134/04.

Ze žaloby stěžovatelky doručené krajskému soudu dne 4. prosince 2006 Nejvyšší správní soud zjistil, že stěžovatelka mj. argumentovala tím, že pro určení charakteru provedených prací nemá určující vliv to, jak byly provedené práce v souvisejících dokumentech formálně pojmenovány [s tím vyslovil krajský soud souhlas, když uvedl, že „pro učinění závěru, zda se v daném případě jednalo (nejednalo) o technické zhodnocení či o jiný institut (oprava a podobně), je rozhodující skutečný stav věci a nikoliv nadpisy nebo pojmenování dokumentů“]. Proto stěžovatelka odkázala na projektovou dokumentaci, z níž vyplývá, že v důsledku realizace daných prací dojde „ke změně sklonu břehů a hloubky rybníků a následně tedy ke zvýšení jejich kapacity a změně odtokových parametrů.“ Dále stěžovatelka odkázala výslovně na další dokumenty, totiž dokumentaci skutečného provedení stavby, vyjádření Agentury ochrany přírody a krajiny ze dne 3. 3. 2004 a kolaudační rozhodnutí č. j. OŽP/Be/3.134/04, předložené v průběhu daňového řízení, z nichž podle stěžovatelky vyplývá, že v důsledku prací provedených na rybnících došlo k podstatné změně jejich technických parametrů a použitelnosti, proč se nemohlo jednat o pouhou obnovu původního stavu, jak uvádí ve svém rozhodnutí žalovaný.

Krajský soud se nicméně s argumentem stěžovatelky uvedeným v žalobě, totiž že ze shora uváděných podkladů vyplývá skutečná povaha prací na rybnících, která je jiná než ta, kterou tvrdí žalovaný, vůbec nevypořádal. Namísto toho jen uvedl, že „z jednotlivých důkazů, jež byly žalovaným i finančním úřadem opatřeny v souladu se zákonem č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, je nepochybné, že stručně řečeno, odbahněním rybníků (tzn. odstraněním a odvozem nánosů bahna ze dna) se nejednalo o rekonstrukci rybníků, protože nebylo prokázáno, že by došlo k takovým zásahům, které by měly za následek změnu účelů rybníků či jeho technických parametrů. Prostě se jednalo o obnovu jejich původního stavu. To ostatně potvrdil i zástupce žalobce J. K. do protokolu při jednání s finančním úřadem dne 15. 3. 2006, když uvedl, že rybníky byly po 40 letech zaneseny bahnem. Stejně tak svědek P. K. při výpovědi učiněné dne 5. 5. 2006 finančnímu úřadu sdělil, že předmětem stavebních prací bylo mimo jiné vybagrování a vyhrnutí bahna. Z toho, co bylo nyní uvedeno, vyplývá, že žalovaný nevycházel jen z textu popsaných položek přílohy k oběma daňovým dokladům, nýbrž si prostřednictvím mimo jiné výpovědi zástupce žalobce J. K. a svědka P. K. zjistil skutečnou povahu těchto dílčích prací.“

Z uvedené citace rozsudku krajského soudu je tedy patrné, že krajský soud se vůbec nevypořádal s argumentem stěžovatelky uvedeným v žalobě, že ze stěžovatelkou opakovaně předkládaných podkladů (projektová dokumentace, dokumentace skutečného provedení stavby, vyjádření Agentury ochrany přírody a krajiny ze dne 3. 3. 2004, kolaudační rozhodnutí č. j. OŽP/Be/3.134/04) vyplývá skutečná povaha prací na rybnících, která je předmětem sporu mezi žalovaným a stěžovatelkou; za takovéto vypořádání se jistě nelze považovat obecný odkaz krajského soudu na „jednotlivé důkazy, jež byly žalovaným i finančním úřadem opatřeny v souladu se zákonem.“ Nejvyšší správní soud se v tomto plně ztotožňuje se stěžovatelkou, že „pro posouzení skutečnosti, zda v důsledku prací provedených na rybnících došlo k podstatné změně jejich technických parametrů a použitelnosti nebo se jednalo o pouhou obnovu původního stavu, je nezbytné být s tímto původním stavem seznámen“, což nelze učinit jen na základě výpovědi svědků, ale právě též ze stěžovatelkou opakovaně předkládaných podkladů. Právě tyto podklady by mohly poskytnout na otázku charakteru zásahů provedených

na daných rybnících stěžovatelkou mnohem přesvědčivější odpověď, než jen výpovědi svědků, o které opírá své skutkové a právní posouzení krajský soud.

Lze tedy uzavřít, že z odůvodnění napadeného rozsudku krajského soudu není zřejmé, proč krajský soud nepovažoval za důvodnou právní argumentaci stěžovatelky shora specifikovanými písemnými podklady. Naopak je z odůvodnění patrné, že se krajský soud těmito podklady přes výslovnou stěžovatelčinu argumentaci vůbec nezabýval. Smyslem vypořádání se se všemi námitkami žalobce je přitom poskytnout procesním stranám dostatečnou záruku, že rozhodnutí soudu nebylo vydáno v důsledku libovůle a způsobem porušujícím ústavně zaručené právo na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). V tomto smyslu je tedy rozhodnutí krajského soudu nepřezkoumatelné [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.].

Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Samotnou podstatou věci, tedy ani další námitkou stěžovatelky, opírající se o ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., se Nejvyšší správní soud nezabýval a ani zabývat nemohl, neboť k tomu by bylo možno přistoupit teprve poté, co by výsledkem řízení před krajským soudem bylo jeho rozhodnutí přezkoumatelné z hlediska všech mezi účastníky sporných relevantních problémů.

Krajský soud je zde vyjádřeným právním názorem vázán (§ 110 odst. 3 s. ř. s.). V dalším řízení by měl především řádně posoudit skutkovou a právní argumentaci stěžovatelky co se týče významu shora uvedených písemných podkladů (projektová dokumentace, dokumentace skutečného provedení stavby, vyjádření Agentury ochrany přírody a krajiny ze dne 3. 3. 2004, kolaudační rozhodnutí č. j. OŽP/Be/3.134/04) pro danou věc.

Zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. března 2008

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu